

Laatste weerstand

Michiel Kroese

WRIJVING

1

haar lichaam vergrijpt zich
eenzaam onder lakens
wil gemis verdoven
aan een verloren hand

tussen lendenen dringt zij
schokkend als een beitel
binnen tot zij schuld
als schroeiend rookwaar uitdrukt

2

hij schurkt zich aan haar heup
tot huid verweert
weerstand biedt aan
schaven het gefluister

zij timmert de ruimte dicht
waar zij zich neerlegt
als een mummie
de schuld voor altijd ingebonden

RESTANTEN

1

ongemakkelijk glijdt
wat je ooit gezegd hebt
van haar weg
en schaaft nog net een dijbeen

bij het stuwen verlies je
wil je de wonde stelpen
in de hoop dat de indruk
de schram nooit ettert

2

het mes blijft
haken achter je woorden
weggesneden van de dingen
die ze verwijzen

de laatste weerstand
onherroepelijk afgescheiden
van het vermoorde lichaam
verhardt als uitwerpselen in de zon